

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2020. gada 30. jūnijā
(OR. en)

9208/20

**Starpiestāžu lieta:
2020/0134(NLE)**

JAI 542
FRONT 183
VISA 72
SAN 221
MI 205
TRANS 286
COMIX 296

PIEZĪME

Sūtītājs: prezidentvalsts

Saņēmējs: delegācijas

Temats: Padomes lēmums par pagaidu ierobežojumu nebūtiskiem ceļojumiem uz ES un iespējamu šāda ierobežojuma atcelšanu

2020/0134 (NLE)

PADOMES IETEIKUMS

**par pagaidu ierobežojumu nebūtiskiem ceļojumiem uz ES
un iespējamu šāda ierobežojuma atcelšanu**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 77. panta 2. punkta b) un e) apakšpunktu un 292. panta pirmo un otro teikumu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Komisija 2020. gada 16. martā pieņēma paziņojumu ¹, kurā tika ieteikts uz vienu mēnesi noteikt pagaidu ierobežojumu nebūtiskiem ceļojumiem no trešām valstīm uz ES+ zonu ². ES valstu vai to valdību vadītāji 2020. gada 17. martā nolēma minēto pagaidu ierobežojumu, kas attiecas uz nebūtiskiem ceļojumiem, īstenot. Ierobežojumu īstenoja arī četras Šengenas asociētās valstis.
- (2) 2020. gada 26. martā Eiropas Savienības valstu vai to valdību vadītāji Covid-19 pandēmijas dēļ vienojās koordinēti piemērot pagaidu ierobežojumu nebūtiskiem ceļojumiem uz ES.

¹ COM(2020) 115, 2020. gada 16. marts.

² "ES+ zonā" ir visas Šengenas zonas dalībvalstis (tai skaitā Bulgārija, Horvātija, Kipra un Rumānija), kā arī četras Šengenas asociētās valstis. Tā ietver arī Īriju un Apvienoto Karalisti, ja tās nolemj pievienoties.

- (3) Komisija 2020. gada 8. aprīlī³ un 2020. gada 8. maijā⁴ pieņēma divus turpmākus paziņojumus, un katrā tika ieteikts pagaidu ierobežojumus nebūtiskiem ceļojumiem attiecīgi pagarināt par vienu mēnesi. Visas Šengenas zonas dalībvalstis, kā arī četras Šengenas asociētās valstis (turpmāk "dalībvalstis") nolēma šos pagarinājumus īstenot, pēdējā reizē – līdz 2020. gada 15. jūnijam.
- (4) Eiropas Komisijas priekšsēdētāja un Eiropadomes priekšsēdētājs 2020. gada 15. aprīlī iepazīstināja ar "Kopīgo Eiropas ceļvedi Covid-19 ierobežošanas pasākumu atcelšanai"⁵. Ceļvedī ir izklāstīta divpakāpju pieeja, saskaņā ar kuru iekšējā robežkontrole būtu jāatceļ koordinētā veidā. Pēc tam tiktu pakāpeniski atviegloti pagaidu ierobežojumi pie ārējām robežām un trešo valstu iedzīvotājiem tiktu atļauts atsākt nebūtiskus ceļojumus uz ES. Ceļojumu ierobežojuma atcelšanai pie ārējām robežām būtu jānotiek pēc tam, kad dalībvalstis būs atcēlušas iekšējo robežkontroli, vai paralēli iekšējās robežkontroles atcelšanai.
- (5) Apspriedēs ar dalībvalstīm apstiprinājās, ka vēlreiz uz neilgu laiku ir jāpagarina esošie ierobežojumi pie ārējām robežām un ka to pakāpeniskai atcelšanai ir svarīgi izmantot koordinētu pieeju.
- (6) 2020. gada 11. jūnijā Komisija pieņēma paziņojumu⁶, kurā tā ieteica nebūtisku ceļojumu ierobežojumu uz ES pagarināt līdz 2020. gada 30. jūnijam un izklāstīja pieeju, saskaņā ar kuru no 2020. gada 1. jūlija pakāpeniski atcelt ierobežojumu, kas noteikts nebūtiskiem ceļojumiem uz ES. Visas dalībvalstis ir īstenojušas atkārtoto pagarinājumu līdz 30. jūnijam.
- (7) Kopš tā laika starp dalībvalstīm ir notikušas diskusijas par piemērojamiem kritērijiem un metodiku.
- (8) Šis ieteikums neskar dalībvalstu pienākumu turpināt piemērot Šengenas Robežu kodeksa⁷ 6. pantu, kurā paredzēti ieeļošanas nosacījumi trešo valstu valstspiederīgajiem. Proti, dalībvalstis ir atbildīgas par to, lai katrā atsevišķā gadījumā izvērtētu, vai trešās valsts valstspiederīgais ir uzskatāms par apdraudējumu sabiedrības veselībai. Šajā sakarā dalībvalstīm būtu jānodrošina cieša sadarbība starp robežsardzes iestādēm un transporta pakalpojumu sniedzējiem.

³ COM(2020) 148, 2020. gada 8. aprīlis.

⁴ COM(2020) 222, 2020. gada 8. maijs.

⁵ https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/communication_-_a_european_roadmap_to_lifting_coronavirus_containment_measures_0.pdf

⁶ COM(2020) 399, 2020. gada 11. jūnijs.

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/399 (2016. gada 9. marts) par Savienības Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) (OV L 77, 23.3.2016., 1. lpp.).

- (9) Robežkontrole ir ne tikai tās dalībvalsts interesēs, pie kuras ārējām robežām to veic, bet arī visu to dalībvalstu interesēs, kuras ir atcēlušas iekšējo robežkontroli. Tādēļ dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka pie ārējām robežām veiktie pasākumi tiek koordinēti, lai nodrošinātu labu Šengenas zonas darbību. Šajā nolūkā dalībvalstīm pagaidu ierobežojuma nebūtiskiem ceļojumiem uz ES atcelšana būtu jāuzsāk koordinēti. Vispirms tā būtu jāattiecina uz šā ieteikuma I pielikumā uzskaitīto trešo valstu valstspiederīgajiem. Šis saraksts būtu regulāri jāatjaunina.
- (10) Lēmumos par to, vai atcelt ierobežojumu nebūtiskiem ceļojumiem uz ES, būtu jāņem vērā epidemioloģiskā situācija ES, t. i., vidējais Covid-19 gadījumu skaits pēdējo 14 dienu laikā uz 100 000 iedzīvotāju.
- (11) Ar Starptautiskajiem veselības aizsardzības noteikumiem (2005) ("SVAN"), ko 2005. gada 23. maijā pieņēma piecdesmit astotajā Pasaules Veselības asamblejā, tika pastiprināta Pasaules Veselības organizācijas (PVO), kas ietver visas Savienības dalībvalstis, pušu savstarpējā koordinācija attiecībā uz sagatavotību starptautiskās sabiedrības veselības ārkārtas situācijās un reaģēšanu uz tām. SVAN uzraudzības sistēmā ir noteiktas sabiedrības veselības aizsardzības pamatspējas, kas PVO pusēm jāgarantē. Datus, ko valstis saskaņā ar šo sistēmu periodiski iesniedz, var apkopot vispārējā vērtējumā kā vispārējās reaģēšanas spējas aizstājējvērtību.
- (12) Tas, cik efektīvi ir lēmumi atcelt ierobežojumu nebūtiskiem ceļojumiem uz ES, ir atkarīgs no tā, cik koordinēti dalībvalstis tos īsteno attiecībā uz visām ārējām robežām. Dalībvalstij nebūtu jāpieņem lēmums atcelt ierobežojumu nebūtiskiem ceļojumiem uz ES attiecībā uz konkrētu trešo valsti, pirms ierobežojumu atcelšana nav koordinēta saskaņā ar šo ieteikumu. Tomēr dalībvalstis, ievērojot pilnīgu pārredzamību, var tikai pakāpeniski atcelt ceļošanas ierobežojumus attiecībā uz I pielikumā uzskaitītajām valstīm.
- (13) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un LESD, Dānija nepiedalās šā ieteikuma pieņemšanā, un Dānijai šis ieteikums nav saistošs un nav jāpiemēro. Tā kā šis ieteikums pilnveido Šengenas *acquis*, Dānija saskaņā ar minētā protokola 4. pantu sešos mēnešos pēc tam, kad Padome ir pieņēmusi lēmumu par šo ieteikumu, izlemj, vai tā to ieviesīs.

- (14) Šis ieteikums ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Īrija nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2002/192/EK⁸; Tādēļ Īrija nepiedalās šā ieteikuma pieņemšanā, un tai šis ieteikums nav saistošs un nav jāpiemēro.
- (15) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju – saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienības Padomi un Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par šo valstu asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā, šis ieteikums ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Padomes Lēmuma 1999/437/EK⁹ 1. panta A. punktā.
- (16) Attiecībā uz Šveici – saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā šis ieteikums ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK¹⁰ 1. panta A. punktā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2008/146/EK¹¹ 3. pantu.
- (17) Attiecībā uz Lihtenšteinu – saskaņā ar Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanos Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā, šis ieteikums ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK¹² 1. panta A. punktā, to lasot saistībā ar Lēmuma 2011/350/ES¹³ 3. pantu.

⁸ Padomes Lēmums 2002/192/EK (2002. gada 28. februāris) par Īrijas lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā (OV L 64, 7.3.2002., 20. lpp.).

⁹ OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.

¹⁰ OV L 53, 27.2.2008., 52. lpp.

¹¹ Padomes Lēmums 2008/146/EK (2008. gada 28. janvāris) par to, lai Eiropas Kopienas vārdā noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā (OV L 53, 27.2.2008., 1. lpp.).

¹² OV L 160, 18.6.2011., 21. lpp.

¹³ Padomes Lēmums 2011/350/ES (2011. gada 7. marts) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanos Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā saistībā ar kontroles atcelšanu pie iekšējām robežām un personu pārvietošanos (OV L 160, 18.6.2011., 19. lpp.).

- (18) Šā ieteikuma juridiskais statuss, kā atgādināts 13.–17. apsvērumā, neskar to, ka visām dalībvalstīm Šengenas zonas pienācīgas darbības interesēs lēmums atcelt ierobežojumu nebūtiskiem ceļojumiem uz ES ir jāpieņem koordinēti,

IR PIENĒMUSI ŠO IETEIKUMU.

1. Dalībvalstīm, sākot no 2020. gada 1. jūlija, būtu koordinētā veidā pakāpeniski jāatceļ pagaidu ierobežojums nebūtiskiem ceļojumiem uz ES attiecībā uz I pielikumā uzskaitīto trešo valstu valstspiederīgajiem.

Lai noteiktu tās trešās valstis, attiecībā uz kurām būtu jāatceļ pašreizējais ierobežojums nebūtiskiem ceļojumiem uz ES, būtu jāpiemēro metodika un kritēriji, kas izklāstīti Komisijas 2020. gada 11. jūnija paziņojumā¹⁴ par pagaidu ierobežojuma nebūtiskiem ceļojumiem uz ES piemērošanas trešo novērtējumu. Minētie kritēriji ir saistīti ar epidemioloģisko situāciju un ierobežošanas pasākumiem, tostarp fizisku distancēšanos, kā arī ar ekonomiskiem un sociāliem apsvērumiem, un tos piemēro kumulatīvi.

2. Attiecībā uz epidemioloģisko situāciju I pielikumā uzskaitītajām trešām valstīm jo īpaši būtu jāatbilst turpmāk norādītajiem kritērijiem:

- jaunu Covid-19 gadījumu skaits uz 100 000 iedzīvotājiem pēdējo 14 dienu laikā – tuvu ES vidējam rādītājam 2020. gada 15. jūnijā vai mazāks par to;
- jaunu gadījumu īpatsvars tajā pašā laikposmā salīdzinājumā ar iepriekšējām 14 dienām ir stabils vai tam ir tendence samazināties; un
- vispārējā reakcija uz Covid-19, ņemot vērā pieejamo informāciju par tādiem aspektiem kā testēšana, uzraudzība, kontaktu izsekošana, ierobežošana, ārstēšana un ziņošana, **kā arī pieejamās informācijas un datu avotu uzticamība un – vajadzības gadījumā – kopīgo vidējo rādītāju no visām starptautisko veselības aizsardzības noteikumu dimensijām.** Būtu jāņem vērā arī informācija, ko, pamatojoties uz 2020. gada 11. jūnija paziņojumam pievienoto kontrolosarakstu, sniegušas ES delegācijas.

3. Lemjot par to, vai pagaidu ierobežojums nebūtiskiem ceļojumiem uz ES attiecas uz trešās valsts valstspiederīgo, noteicošajam faktoram vajadzētu būt dzīvesvietai trešā valstī (nevis valstspiederībai), attiecībā uz kuru ir atcelti ierobežojumi nebūtiskiem ceļojumiem uz ES.

¹⁴ COM(2020) 399, 2020. gada 11. jūnijs.

4. Reizi divās nedēļās Padomei I pielikumā minētais trešo valstu saraksts būtu jāpārskata un vajadzības gadījumā jāatjaunina, vispirms veicot vispārēju izvērtējumu, balstoties uz 2. punktā minēto metodoloģiju, kritērijiem un informāciju, un pēc rūpīgas konsultēšanās ar Komisiju un attiecīgajām ES aģentūrām un dienestiem.

Ceļošanas ierobežojumus konkrētai trešai valstij, kura jau uzskaitīta I pielikumā, var pilnībā vai daļēji atcelt vai ieviest no jauna, ņemot vērā izmaiņas dažos no iepriekš izklāstītajiem apstākļiem un no tām izrietošajā novērtējumā attiecībā uz epidemioloģisko situāciju. Gadījumā, ja situācija trešā valstī strauji pasliktinās, lēmumi būtu jāpieņem ātri.

5. Ja trešai valstij turpina piemērot pagaidu ceļošanas ierobežojumus, no ceļošanas ierobežojumiem neatkarīgi no viņu ceļojuma mērķa būtu jāatbrīvo šādas personu kategorijas:

- a) Savienības pilsoņi LESD 20. panta 1. punkta nozīmē un trešo valstu valstspiederīgie, kuriem saskaņā ar nolīgumiem starp Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un attiecīgajām trešām valstīm, no otras puses, ir dotas tiesības brīvi pārvietoties, kas ir pielīdzināmas Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām ¹⁵,
- b) trešo valstu valstspiederīgie, kuri ir pastāvīgie iedzīvotāji saskaņā ar Ilgtermiņa uzturēšanās direktīvu ¹⁶, un personas, kurām ir tiesības uzturēties saskaņā ar citām ES direktīvām vai valsts tiesību aktiem vai kurām ir attiecīgās valsts ilgtermiņa vīzas, kā arī viņu ģimenes locekļi.

Tomēr dalībvalstis var veikt attiecīgus pasākumus, piemēram, pieprasīt šādām personām pašizolēties vai veikt līdzīgus pasākumus, atgriežoties no trešās valsts, kurai tiek saglabāts pagaidu ceļošanas ierobežojums, ar nosacījumu, ka tādas pašas prasības tās piemēro saviem valstspiederīgajiem.

Turklāt būtiski ceļojumi būtu jāatļauj īpašām II pielikumā minētajām ceļotāju kategorijām, kas veic būtiskas funkcijas vai kam ir būtiskas vajadzības ¹⁷. Dalībvalstis minētajiem ceļotājiem var ieviest papildu drošības pasākumus, it īpaši tad, ja viņi ceļo no augsta riska reģiona.

Īpašu II pielikumā minēto ceļotāju kategoriju, kuras veic būtiskas funkcijas vai kurām ir būtiskas vajadzības, sarakstu Padome var pārskatīt, rūpīgi konsultējoties ar Komisiju, atkarībā no sociāliem un ekonomiskiem apsvērumiem, kā arī vispārējā novērtējuma par epidemioloģiskās situācijas attīstību, kas balstās uz iepriekš minēto metodoloģiju, kritērijiem un informāciju.

¹⁵ Kā definēts 2. un 3. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.).

¹⁶ Padomes Direktīva 2003/109/EK (2003. gada 25. novembris) par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji (OV L 16, 23.1.2004, 44. lpp.).

¹⁷ [Skatīt arī Komisijas 2020. gada 16. marta paziņojumu (COM(2020) 115), 2020. gada 11. jūnija paziņojumu (COM(2020) 399), kā arī 2020. gada 30. marta norādījumus (C(2020) 2050, 2020. gada 30. marts).]

6. Lai atceltu pagaidu ierobežojumu nebūtiskiem ceļojumiem uz ES attiecībā uz I pielikumā uzskaitītajām trešām valstīm, būtu regulāri un katrā gadījumā atsevišķi jāņem vērā arī savstarpība.
7. Dalībvalstij nebūtu jāpieņem lēmums atcelt ierobežojumu nebūtiskiem ceļojumiem uz ES attiecībā uz konkrētu trešo valsti, pirms ierobežojumu atcelšana nav koordinēta saskaņā ar šo ieteikumu.
8. Attiecībā uz šo ieteikumu Andoras, Monako, Sanmarīno un Vatikāna/Svētā Krēsla iedzīvotāji būtu uzskatāmi par ES valstspiederīgajiem.
9. Šis ieteikums būtu jāīsteno visām dalībvalstīm pie visām ārējām robežām.

Briselē,

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*

I pielikums

Trešās valstis, uz kuru iedzīvotājiem pagaidu ierobežojums pie ārējām robežām nebūtiskiem ceļojumiem uz ES nebūtu jāattiecina.

1. ALŽĪRIJA
2. AUSTRĀLIJA
3. KANĀDA
4. GRUZIJA
5. JAPĀNA
6. MELNKALNE
7. MAROKA
8. JAUNZĒLANDE
9. RUANDA
10. SERBIJA
11. DIENVIDKOREJA
12. TAIZEME
13. TUNISIJA
14. URUGVAJA

15. ĶĪNA*

* ja tiek apstiprināta savstarpība

II pielikums

Īpašas ceļotāju kategorijas, kas veic būtiskas funkcijas vai kam ir būtiskas vajadzības:

- i. veselības aprūpes speciālisti, pētnieki veselības jomā un veco ļaužu aprūpes speciālisti;
- ii. pārrobežu darba ņēmēji;
- iii. sezonālie darba ņēmēji lauksaimniecībā;
- iv. transporta nozares darbinieki;
- v. diplomāti, starptautisko organizāciju darbinieki un starptautisko organizāciju uzaicināti cilvēki, kuru fiziska klātbūtne ir nepieciešama minēto organizāciju pilnvērtīgam darbam, militārais personāls un humānās palīdzības darbinieki, un civilās aizsardzības personāls, kas īsteno savas funkcijas;
- vi. tranzīta pasažieri;
- vii. pasažieri, kas ceļo neatliekamam ģimenes iemeslu dēļ;
- viii. jūrnieki;
- ix. personas, kurām nepieciešama starptautiska aizsardzība vai palīdzība citu humānu iemeslu dēļ;
- x. trešo valstu valstspiederīgie, kas ceļo studiju nolūkā;
- xi. augsti kvalificēti trešo valstu darba ņēmēji, ja viņu darbaspēks ir nepieciešams no ekonomiskā viedokļa un darbu nevar atlikt vai veikt ārzemēs.